

'Ελεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: 'Ο Μητροπολίτης 'Αττικής καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
'Αριθμός φύλλου 66-67 1-16 Αύγουστου 2001

Τό σιωπηλό μεγαλείο

Η παγκόσμια ιστορία καταγράφει τή μοναδικότητα. Καί φανε-
ρώνει, μέ ύμνους αναγνώρισης καί μέ προσευχές έμπιστοσύνης,
τά αίσθήματα τής αγάπης στό φωτεινό καί, ταυτόχρονα, σιωπηλό
πρόσωπο τής Παναγίας Μητέρας τοῦ Χριστοῦ μας.

Η προσωπικότητά της στά άκραία όρια τής αγιότητας. «Τιμιωτέ-
ρα τῶν Χερουβεΐμ» καί «ένδοξότερα άσυγκρίτως τῶν Σερα-
φείμ». 'Η άποστολή της, έξω άπό τά μέτρα, πού προσδιορίζουν τό χρέ-
ος καί τήν προσφορά όλων τῶν λογικῶν πλασμάτων τοῦ Θεοῦ. Τό
περπάτημά της στή γῆ μας, άνάλαφρη παρουσία ανθρώπινου μεγα-
λείου καί σταθερή εύωδία ούράνιας Χάρης. Μετράμε καί άνιστορούμε
τούς σταθμούς τής πορείας της καί νοιώθουμε νά έγγράφονται στήν
ψυχή μας τά πατήματα τοῦ Θεοῦ, πού έρχεται νά σαρκωθεί και νά
προσφερθεῖ Θυσία «διά τήν τοῦ κόσμου σωτηρίαν».

Ομως, καθώς προσηλώνουμε τό βλέμμα στή γαλήνια μορφή τής
Παναγίας μας, άνακαλύπτουμε τό άκριβό μυστικό της. 'Η Μη-
τέρα τοῦ Χριστοῦ μας, ή τελεσιουργός τοῦ μυστηρίου τής Σάρκωσης,

δέν κατέθεσε στο βιβλίο της ιστορίας και στις καρδιές μας πληθωρικό λόγο. Περιπάτησε σιωπηλά και διακριτικά. Έδωσε στην ανθρωπότητα πολλά, αλλά τά χείλη της πρόφεραν ελάχιστα φράσεις. Όσες επέβαλλε ή σοφή και αγία διάκριση. Όσες ήταν απαραίτητες, για να ρεύσουν στον κόσμο της αμαρτίας και της οδύνης οι κρουνοί των θείων εύλογιών. Τά πειστήρια των υπερφυσικών, ιστορικών γεγονότων. Και τά αγνά αίσθήματα της πλατύτερης των ούρανων μητρικής καρδιάς.

Αν συγκεντρώσουμε τά λόγια της, τά έγκατεσπαρμένα στις ιστορικές πληροφορίες της Καινής Διαθήκης, δέ θα γεμίσουμε μία σελίδα. Τή φυσιολογία της τή βλέπουμε να διακινείται με σιωπηλή σεμνότητα πλάι στο Σαρκωμένο Λόγο και Υιό της, σε πολλές φάσεις της επίγειας ζωής Του. Αλλά τά χείλη της μένουν πάντα παραδομένα στην ήγνια σιωπή. Στή λατρευτική ένατένιση και στην ένσυνείδητη υποταγή. Παρατηρεί και ακούει με προσοχή. Θησαυρίζει μέσα της τά αποκαλυπτικά μηνύματα των γεγονότων και των διδασχών. Και άφοσιώνεται στο στοχασμό, στην έπεξεργασία των κοσμοϊστορικών και κοσμοσωτήριων φανερώσεων του ούρανοῦ.

Σέ λίγες μέρες, θα σκύψουμε, για μία ακόμα φορά, μπροστά στην άγία εικόνα της Μητέρας του Χριστού μας, πού είναι και δική μας μάνα και θα άσπαστοῦμε εύλαβικά τό χέρι της. Στήν εικόνα, πού θα βρούμε μπροστά μας, στους Ναούς μας, θα τήν αντικρύσουμε σιωπηλή. Στήν έσχατη κοίμηση, πού άφυπνίζει στην άγκαλιά του Θεοῦ. Και θα συνοδέψουμε τον άσπασμό με τήν ικεσία να ὑψώσει αυτό τό τίμιο χέρι της, πού κράτησε και χειραγώγησε τό σαρκωμένο Υιό του Θεοῦ και να ικετέψει για μᾶς.

Εκείνη, «πεποικιλμένη τῇ θεῇ δόξῃ» και θρονιασμένη «ἐκ δεξιῶν» του Υιού της, θα ακούσει, με μητρικά αίσθήματα, τίς ικεσίες μας. Και θα μεσιτεύσει, με παρρησία, στο βασιλιά της άγάπης και της δόξας. Πάντοτε σιωπηλή αλλά και πάντοτε μητέρα, θα ακούσει τή δέησή μας. Και θα φέρει τήν άγωνία μας και τήν ικεσία μας στο θρόνο της Θείας Εὐσπλαγχνίας.

Ἀνοικτή ἔγκληση

Ενώπιον τῶν ἐπίσημων Σωμάτων Διοίκησης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καί ἐνώπιον τοῦ ὑπεύθυνου πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἐγκαλῶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο γιὰ βαρὺτατη ἀμέλεια, γιὰ σοβαρότατες παραλείψεις στὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του ὡς προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί γιὰ ιδιότυπες καί ὑποπτες πρωτοβουλίες κοινωνίας καί συνεργασίας μὲ ἐκκλησιαστικά πρόσωπα, πού ἔχουν καταγγελεῖ δημόσια γιὰ πράξεις διαμετρικὰ ἀντίθετες πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, πρὸς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καί πρὸς τὸ αἶσθημα δικαίου καί εὐπρέπειας, πού πρυτανεύει στὴν ἐλληνικὴ ψυχή.

1. Τὸ ἱστορικὸ.

Κατὰ τὴ διαδρομὴ τοῦ καλοκαιριοῦ τοῦ 2001 δημοσιογραφικοὶ παράγοντες, ἐνημερωμένοι μὲ ἀκρίβεια γιὰ τὰ ὅσα συμβαίνουν πίσω ἀπὸ τὸ παραπέτασμα τῆς ἐπισκοπικῆς ἐθιμοτυπίας, ἐκδίπλωσαν στίς τηλεοπτικὲς ὁθόνες καί μπροστά στὰ ἑκπληκτὰ βλέμματα τῶν τηλεθεατῶν ὁλόκληρης

τῆς ἐλληνικῆς ἐπικράτειας καί τῶν περιοχῶν, πού τίς ἐγγίζουν τὰ ἐλληνικὰ τηλεοπτικὰ σήματα, τρεῖς περιπτώσεις ἐκκλησιαστικῶν σκανδάλων ἀπερίγραπτης θρασύτητας. Ἡ παρουσίαση ἔγινε μὲ τὴ συμβολὴ πολλῶν μαρτύρων καί μὲ κάθε λεπτομέρεια. Μὲ τίς καταθέσεις ἀξιόπιστων ἀνθρώπων, πού εἶχαν πρόσβαση στὰ τοπικὰ ἐκκλησιαστικὰ περιβάλλοντα καί ἄμεση γνώση. Καί μὲ τὴν ἐπίδειξη γραπτῶν ντοκουμέντων εἰκόνων, πού δὲν ἄφηναν περιδῶρια ἀμφισβήτησης τῶν καταγγeliῶν.

1. Τὸ πρῶτο σκάνδαλο συγκλόνισε τὴν κοινωνία τῆς Κορίνθου. Καί ξεπερνώντας τὰ τοπικὰ πλαίσια, ξεχύθηκε, προκαλώντας ἀναστάτωση στίς συνειδήσεις ὅλων τῶν εὐαίσθητων μελῶν τῆς Ἐκκλησίας καί ἐπιθετικότητα στίς τάξεις ἐκείνων, πού θηρεύουν ἀφορμὴ γιὰ νὰ πλήξουν τὸ γόητρο τῆς ἀγιότητας Ἐκκλησίας μας. Ἀρχικά, δημοσιογράφοι, πού ἐξυπηρετοῦν τίς ἀνάγκες τοῦ τοπικοῦ τύπου, δημοσιοποίησαν διαχειριστικὲς ἀνωμαλίες στὴ Μητρόπολη Κορίνθου. Καί μίλησαν ἀπαξιωτικά γιὰ τὴν ιδιότυπη θέση καί γιὰ τίς παρεμβάσεις στὴ διοίκηση τῆς Μητρόπολης κάποιας κυρίας, πού συνοι-

κει μέ τό Μητροπολίτη καί ἀπολαμβάνει τήν εὐνοιά του καί τήν ἐμπιστοσύνη του. Οἱ καταγγελίες αὐτές ἔκαναν τόν κύκλο τους καί πέρασαν στίς ἀθηναϊκές ἐφημερίδες. Ὁ Μητροπολίτης, τρομαγμένος, ἀναγκάστηκε νά καταφύγει στή Δικαιοσύνη. Νά καταθέσει μήνυση ἐναντίον τῶν δημοσιογράφων, πού ἀποτόλμησαν νά φέρουν στή δημοσιότητα καί στή δημόσια χλεύη τίς πράξεις τοῦ «ποιμένα»(!) τους. Τούς ἐγκάλεσε γιά συκοφαντική δυσφήμιση. Καί ζήτησε τήν αὐστηρή τιμωρία τους. Τό Δικαστήριό, ὅμως, ὕστερα ἀπό πολυήμερη διερεύνηση τῆς ὑπόθεσης καί μελέτη τῶν στοιχείων, πού κατέθεσαν οἱ κατηγορούμενοι δημοσιογράφοι, ὄχι μόνο δέν τούς καταδίκασε, ἀλλά, ἀντίθετα, τούς ἀπάλλαξε ἀπό κάθε κατηγορία. Καί ἄφησε μετέωρο τόν μηνυτή Μητροπολίτη. Ἐκρινε, πώς τά δημοσιεύματά τους δέν ἦταν συκοφαντικά, ἀλλά ἐξεικόνιζαν, δυστυχῶς, τήν πραγματικότητα. Καί ὄχι μόνο αὐτό. Μελετώντας ὅλο τό ὑλικό, πού κατατέθηκε κατὰ τή διεξαγωγή τῆς δίκης, οἱ δικαστές στράφηκαν ἐναντίον τοῦ μηνυτή Μητροπολίτη. Θεώρησαν χρέος τους νά διατάξουν εὐρύτατη ἔρευνα, γιά νά διαπιστωθεῖ μήπως ὑπῆρχε κατάχρηση ἐξουσίας ἢ ἀπιστία στή διαχείριση τῶν ἐκκλησιαστικῶν πόρων. Οἱ ἀνακρίσεις ἔγιναν. Ὁ φάκελλος συμπληρώθηκε. Καί τό ἀρμόδιο Συμβούλιο, πού μελέτησε τό φάκελλο, ἔκρινε ὑπόλογο τόν Μητροπολίτη καί τόν παρέπεμψε στό ἀκροατήριό γιά νά δικαστεῖ.

Τό γεγονός, πρωτότυπο, δέν πέρασε ἀπαρατήρητο. Ἐκτός ἀπό τήν πόλη τῆς Κορίνθου, πού σείστηκε, οἱ πληροφορίες διέρρευσαν καί στόν ἀθηναϊκό

Τύπο. Καί ἔγιναν ἀνάγνωσμα ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Μεταφέρουμε ἕνα χαρακτηριστικό ρεπορτάζ, ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, δημοσιευμένο στήν ἐφημερίδα «*Ἀδέσμευτος Τύπος*» (Δ. Ρίζου):

«... Γιά πρώτη φορά στά ἐκκλησιαστικά χρονικά ἀσκήθηκε ποινική δίωξη κατὰ μητροπολίτη καί τῆς... οἰκονόμου του γιά ὑπεξαίρεση ἑκατομμυρίων καί καταστροφές ἐγγράφων. Τό κατόρθωμα αὐτό πέτυχε ὁ «σοφός» μητροπολίτης Κορινθίας Παντελεήμων καί στή δίωξη μαζί του τόν συντροφεύει ἡ περίφημη οἰκονόμος... Ἡ δίωξη κατὰ Παντελεήμονος καί κάποιας κ^{ας} ἀφορᾷ δύο κακουργήματα. Ἡ οὐσία εἶναι ὑπεξαίρεσεις ἑκατομμυρίων καί καταστροφές διαφόρων ἐγγράφων μέ ἰδιαίτερα τεχνάσματα... Ἡ δίωξη ἦταν ἀποτέλεσμα προκαταρκτικῆς ἔρευνας, πού ἔγινε ἀπό ρεπορτάζ τοῦ δημοσιογράφου... τῆς Κορίνθου καί ἀπό μηνυτήρια ἀναφορά, πού ἐκεῖνος κατέθεσε στή συνέχεια. Καί δικαιώνεται πλήρως...».

Αὐτό ὅλο τό καρκίνωμα, μέ τίς ἐπικίνδυνες μεταστάσεις του, τό ξαναφώτισε, στήν ἀρχή τοῦ καλοκαιριοῦ τοῦ 2001, ἡ ὁδόνη σέ πολύωρη τηλεοπτική συνέντευξη. Καί μπροστά στά κατάπληκτα μάτια τῶν τηλεθεατῶν ἐμφανίστηκαν στοιχεῖα, πού τούς ἔκαναν νά ἀπομείνουν στήλες ἄλατος. Ἐκεῖ κατατέθηκε ἡ ἐγκληση, πώς ὁ Μητροπολίτης εὐθύνεται γιά τήν ὑπεξαίρεση πολλῶν δισεκατομμυρίων ἀπό τά ταμεία τῆς Μητροπόλεως. Καί, ἀκόμα, ὅτι ἡ κυρία, πού τήν ἐμφανίζει ὡς οἰκονόμο του, ἔχει, αὐτή τή στιγμή, τρεῖς βίλλες καί βιβλιάρια καταθέσεων, πού ἀνεβαίνουν στό ἀστρονομικό ὕψος

των έξακοσίων εκατομμυρίων δραχμών.

“Ολοι περίμεναν, πώς, μετά από αυτό τόν τηλεοπτικό διασυρμό της Έκκλησίας της Ελλάδος και της επισκοπικής ήγεςίας της, ο υπόλογος Μητροπολίτης θά προσέφευγε ξανά στά Δικαστήρια, γιά νά ζητήσει τήν αποκατάσταση του επισκοπικού γοήτρου του. Άλλά τίποτα. Προτίμησε τή σιωπή, μέ τήν ἐλπίδα, ὅτι ὁ τρομακτικός θόρυβος ἀπό τήν ἔκρηξη τοῦ σκανδάλου, θά θαβόταν στό χάος τῆς λήθης.

2. Καί πρίν κοπάσει ὁ σάλος, ἔγινε ἡ δεύτερη ἔκρηξη. Δυό ἄλλα τρομακτικά, ἐκκλησιαστικά σκάνδαλα φωτίστηκαν σέ μιά δεύτερη τηλεοπτική ἐκπομπή, πού ἀπλώθηκε σέ χρόνο τεσσάρων ὁλοκλήρων ὥρων καί κράτησε ἄγρυπνο καί ἐξαγριωμένο τό πανελλήνιο.

Οἱ δυό πρῶτες ὥρες τῆς τηλεοπτικῆς αὐτῆς ἐκπομπῆς δαπανήθηκαν στήν παρουσίαση τῶν ἀνεκδιήγητων πρωτοτυπιῶν τοῦ Μητροπολίτη Μπεζενίτη. Τοῦ ρασοφόρου, πού, ὅπου σταθεῖ καί ὅπου βρεθεῖ σέρνει πίσω του τό καμίονι τῆς ἀναισχυντίας. Γνωστός σέ ὅλους τοὺς ἐκκλησιαστικούς παράγοντες γιά τίς πομπές του, γιά τίς οἰκονομικές ἀτασθαλίες του, γιά τίς ἀντικανονικές, ἀπανωτές ἀναρριχήσεις του στά ἐκκλησιαστικά ἀξιώματα, διαθέτει τό ἀτυχές προνόμιο νά ἔχει καταχωρημένο στό βιογραφικό του σημείωμα καί τό μή κολακευτικό σλόγκαν τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Σερραφείμ, πού τό διατύπωσε, στή συνηθισμένη του ἀργκό γλώσσα, «ἐλάτε δῶ ρέ, σεῖς, πού τόν ψηφίσατε, αὐτός δέν εἶναι ...;».

Αὐτός ὁ κύριος, πού, ἂν λειτουργοῦσε μέ σοβαρότητα καί φόβο Θεοῦ ἡ ἐκκλησιαστική διοίκηση, δέν θά τοῦ ἐπιτρεπόταν νά κατέχει μήτε τό λειτουργήμα τοῦ νεωκόρου, ἔχει ἀναστατώσει τή Μητρόπολη τῆς Ἀττικῆς μέ τά καμώματά του καί μέ τή χρηματολατρεία του. Καί, τελευταία, ἔφτασε στό ἔσχατο σημεῖο κατάπτωσης, καταδικάζοντας σέ τριετή ἔξορία τρεῖς ὑπέργηρες μοναχές, ἐπειδή δέν τοῦ ἐπέτρεψαν νά ἄρπάξει τό παγκάρι τοῦ μοναστηριοῦ τους καί νά τό ἰδιοποιηθεῖ. Οἱ τρεῖς αὐτές ὁσies μοναχές, πού ἡ ἡλικία τους κλιμακώνεται ἀπό τά 80 ἴσαμε τά 95 χρόνια, καταδικάστηκαν (ἄκουσον, ἄκουσον) σέ ἔξορία. Τρία χρόνια νά ζήσουν σέ ἓνα μοναστήρι τῆς Κέρκυρας. Σέ ὁλότελα ξένο περιβάλλον. Μακριά ἀπό τό Ναό τοῦ Θεοῦ, στόν ὁποῖο, ἐπί δεκαετίες ὁλόκληρες κατέθεταν τήν προσευχή τους καί τό στεναγμό τους. Καί μακριά ἀπό τοὺς τάφους τῶν ἀγαπημένων τους συμμοναστριῶν, πού τοὺς ὁραματίζονται νά γειτονεύουν μέ τοὺς τόπους τῆς αὐριανῆς δικῆς τους ἀνάπαυσης.

Τό σκάνδαλο αὐτό ξεδιπλώθηκε καί στιγματίστηκε ἔντονα κατά τήν τηλεοπτική ἐκπομπή. Καί συνοδεύτηκε μέ τηλεοπτικές φωτογραφίες μιᾶς ἐκπληκτικῆς βίλλας, πού ὁ Μητροπολίτης, τό ἄλλοτε πάμφτωχο παιδί τῆς Χίου, ἔστησε σέ πανάκριβη παραλία τῆς Ἀττικῆς καί τήν ἐμπλούτισε μέ πίσина καί μέ ναό καί μέ ὅλα ἐκεῖνα τά κομφορ, πού διευκολύνουν στήν ἀπόλαυση τῆς κοσμικῆς εὐμάρειας.

Τά μέλη τοῦ τηλεοπτικοῦ σόου, ἔμειναν ἐμβρόντητα ἀπό ὅσα εἶδαν καί ἄκουσαν. Κανένας τους δέν ὑποψιάζοταν, ὅτι μπορεῖ νά ὑπάρχει Μητρο-

πολίτης τῆς Ἐκκλησίας Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού νά εὐφραίνεται, σάν μαχαραγιᾶς, σέ πολυτελεῖς βίλλες καί, νά βασανίζει ἀνελέητα τρεῖς γερόντισσες, πού, ἐξ αἰτίας τῆς προχωρημένης ἡλικίας τους, ἔπρεπε νά τίς βλέπει σάν τίς εἰκόνες τῆς μάνας του καί νά στέκεται μπροστά τους μέ βαθύ σεβασμό. Καί οἱ τηλεθεατές, σ' ὁλόκληρη τήν ἑλληνική γῆ, ἔμεναν μέ τό στόμα ἀνοιχτό, νά κυττοῦν καί νά εἰσπνέουν τίς ἀναθυμιάσεις ἐνός κατεστημένου, πού σάπισε μέσα στή χλιδή καί στή Φωστινική διαπλοκή.

3. Καί σάν νά μὴν ἔφτανε ὁ φόρτος τῶν καταθλιπτικῶν ἀποκαλύψεων, προστέθηκε, στήν ἴδια τηλεοπτική ἐκπομπή καί ἓνα ἀκόμα δῖωρο ἔρευνας στά δρώμενα καί στή διαχείριση μιᾶς Μητρόπολης τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδας, τῆς Μητρόπολης Αἰτωλοακαρνανίας, πού, γιά χρόνια τώρα, ποιμαίνεται(!) ἀπό ἓνα λαϊκό ὑπάλληλο. Ὁ Μητροπολίτης, σέ κατάσταση προχωρημένης ἄνοιας, εἶναι, οὐσιαστικά, ἀνύπαρκτος. Δέν μπορεῖ νά ἀσκήσει τά καθήκοντά του. Μήτε εἶναι σέ θέση νά ἐλέγξει τή διακίνηση τῶν οἰκονομικῶν πόρων τῆς τεράστιας μητροπολιτικῆς του περιφέρειας. Τά πάντα βρίσκονται στά χέρια τοῦ γραμματέα του. Αὐτός διοικεῖ τίς ἐνορίες καί τοὺς ἐφημέριους. Αὐτός διαχειρίζεται τά οἰκονομικά, αὐτός κυβερνάει καί τόν ἴδιο τόν Μητροπολίτη.

Στίς 17 Νοεμβρίου τοῦ 1999 μιά τοπική ἐφημερίδα ἀπευθύνθηκε στό γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολης Αἰτωλοακαρνανίας κ. Βλαχόπουλο καί τοῦ ἔγραψε:

«*Εὐλογημένε κ. Βλαχόπουλε τῆς Ι.*

Μητρόπολὸς μας ἀληθεύει ὅτι ἡ Μητρόπολη Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας ἔστειλε στόν Ἅγιο Ἀρχιεπίσκοπο, διακόσια ὁλόκληρα ἑκατομμύρια δραχμές; Ἄν ναί, ποίός ὁ σκοπός τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ποσοῦ; Ἀπό ποιοῦ τάμειο βγῆκαν; Ἀληθεύει Ἅγιε(!) Βλαχόπουλε ὅτι ὑπάρχει ἀδικαιολόγητη καί προκλητική καθυστέρηση 6-8 μηνῶν στή μισθοδοσία τῶν νέων ἱερέων τῆς Μητρόπολὸς μας; Μά πότε θά κατέβει ἐπὶ γῆς ὁ Θεός μαζί μέ τό θεϊκό του βασίλειο;».

Ὁ γραμματέας ἀναστατώθηκε, ὅταν διάβασε αὐτό τό δημοσίευμα. Μήνες ὁλόκληρους ἔψαχνε γιά συμπαράσταση καί δέν τήν ἔβρισκε. Τελικά, ἀναγκάστηκε νά προσφύγει στή δικαιοσύνη. Μήνυσε τό δημοσιογράφο. Γιά συκοφαντική δυσφήμιση, ἐπειδὴ ἔγραψε πὼς δόθηκαν τά 200 ἑκατομμύρια στόν Ἀρχιεπίσκοπο. Καί γιά ἐξύβριση, ἐπειδὴ φιλοξένησε στήν ἐφημερίδα του ἐπιστολή ἀναγνώστη, πού περιεῖχε μιά ὑβριστική φράση γιά τό πρόσωπο τοῦ γραμματέα.

Τό Δικαστήριο ἀσχολήθηκε. Ἄκουσε καί τό γραμματέα Βλαχόπουλο καί τό δημοσιογράφο. Ἀλλά, πρὸς ἐκπληξη ὅλων, ὕστερα ἀπὸ προσεκτική ἔρευνα, ἀπάλλαξε τό δημοσιογράφο γιά τό σκέλος τοῦ κατηγορητηρίου, πού ἀναφερόταν στή συκοφαντική δυσφήμιση. Καί τοῦ ἐπέβαλε μικρὴ ποινή, γιατί φιλοξένησε στήν ἐφημερίδα του τήν ὑβριστική φράση τοῦ ἐπιστολογράφου.

Κατὰ τή διεξαγωγή, ὅμως, αὐτῆς τῆς δίκης, σημειώθηκε σάλος. Ἐμφανίστηκαν στό δικαστήριο ἐπίσημες βεβαιώσεις ὑποδηκοφυλακίων τῶν Ἀθηνῶν, πού πιστοποιοῦσαν, ὅτι ὁ κύ-

ριος αυτός, ὁ μισθοσυντήρητος ὑπάλ-
ληλος τῆς Μητρόπολης, πού ζοῦσε καί
πού συντηροῦσε τήν οἰκογένειά του
ἀπό τόν πενιχρό του μισθό, κατάφερε
νά ἀγοράσει στήν Ἀθήνα διαμερίσμα-
τα, πού ξεπερνοῦσαν τή δεκάδα. Τίς
ἀγορές αὐτές οὔτε τόλμησε νά τίς
ἀρνηθεῖ, οὔτε κατάφερε νά δικαιολο-
γήσει τό «πόθεν ἔσχε».

“Ὅπως ἦταν φυσικό, ἡ πληροφορία
ἔκανε τό γύρο τῆς Μητρόπολης Αἰτω-
λοακαρνανίας καί χύθηκε στά ἐπίση-
μα, ἀθηναϊκά κανάλια τῆς τηλεοπτικῆς
ἐνημέρωσης. Καί διοχετεύτηκε, μαζί μέ
ὅλα τά ἄλλα ἐπιβαρυντικά στοιχεῖα,
στή νυκτερινή ἐκπομπή. Γιά νά φτάσει
παντοῦ καί νά κηλιδώσει μέ τό στίγμα
τῆς διαφθορᾶς τό χιτῶνα τῆς Ἐκκλησί-
ας.

Ἡ ἐνοχή τοῦ κ. Χριστοδούλου.

Αὐτά ἦταν, μέ κάθε δυνατή συντο-
μία, τά περιστατικά, πού πέρασαν
ἀπό τά ἀνοιχτά παράθυρα τῆς τηλε-
όρασης καί ἔφτασαν στούς Ἑλληνες
τηλεθεατές.

“Ὅπως διαπιστώνουν ὅλοι οἱ ἀνα-
γνώστες τοῦ κειμένου, οἱ πρωτεργά-
τες τῶν σκανδάλων βρίσκονται αὐτή
τή στιγμή μπλεγμένοι στό δίχτυ τῆς
κοσμικῆς δικαιοσύνης. Ἀλλά, ἐντελῶς
παράδοξα καί ἐντελῶς ἀνερμήνευτα,
δέν βρίσκονται ὑπόδικοι στήν Ἐκκλη-
σιαστική Δικαιοσύνη. Οἱ ἐκκλησιαστι-
κές ἀρχές δείχνουν νά μήν ὁσφράνθη-
καν τίς ἀναθυμιάσεις. Σά νά μήν πῆδη-
ξαν ἀπό τά δικά τους παράθυρα οἱ
πληροφορίες καί οἱ καταγγελίες.

Πρῶτος καί βασικός ὑπεύθυνος
αὐτῆς τῆς ὀλιγωρίας εἶναι ὁ πρόεδρος
τῶν Συνοδικῶν Σωμάτων, ὁ Ἀρχιεπί-

σκοπος Χριστόδουλος. Τόν ἐγκαλῶ,
λοιπόν, γιά βαρύτατη ἐνοχή. Γιά παρά-
λειψη καθήκοντος. Καί γιά ἀνεπίτρε-
πτη συνέργεια.

1. Ὑποχρέωση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἦταν νά κινήσει, χωρίς τήν παραμικρή
καθυστέρηση, τήν ἐκκλησιαστική δικαι-
οσύνη καί γιά τίς τρεῖς περιπτώσεις
τῶν σκανδάλων. Αὐτό, προτοῦ ἀκόμα
τά σκάνδαλα ξεχυθοῦν στά κανάλια
τῶν τηλεοράσεων. Καί τά τρία περι-
στατικά, σοβαρά καί ἀπορρυθμιστικά
τῆς ἀξιοπρέπειας τοῦ Ἱεραρχικοῦ
Σώματος, πέρασαν ἀπό τίς πύλες τῆς
κοσμικῆς Δικαιοσύνης. Καί οἱ φάκελλοι,
πού σχηματίστηκαν, εἶχαν τέτοιο βά-
ρος ὑλικοῦ καί ἐνοχῆς, πού ἔπρεπε
νά τόν ἀναστατώσουν. Νά μήν τόν ἀφή-
σουν νά κλείσει μάτι. Καί, πρόεδρος
αὐτός τοῦ διοικητικοῦ ὀργάνου τῆς Ἐκ-
κλησίας, τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου,
ἔπρεπε νά ἐγγράψει, μέ σπουδή καί μέ
ἀνταπόκριση στούς ὅρκους του, τά θέ-
ματα αὐτά στήν ἡμερήσια διάταξη καί
νά τά φέρεي στήν πρώτη Συνεδρίαση
γιά συζήτηση. Νά εἰσηγηθεῖ τό διορι-
σμό ἀνακριτή. Καί νά προωθήσει τό δι-
καστικό φάκελλο στό Ἐκκλησιαστικό
Δικαστήριο, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις
τοῦ Νόμου 5383/1932 καί τοὺς Ἱεροῦς
Κανόνες, πού ἐπιβάλλουν τήν πλήρη
διαλεύκανση τῶν σκανδάλων καί τήν
ἐπιβολή κυρώσεων στούς δράστες.

Ἡ ὑποχρέωσή του αὐτή δέν εἶναι
διακριτική. Δέν ἐπαφίεται στήν κρίση
του, στήν προσωπική του εὐνοια ἢ
δυσμένεια, ἢ παραπομπή ἢ ὄχι τῶν
παρόμοιων ὑποθέσεων στά Ἐκκλησια-
στικά Δικαστήρια. Ἡ σχετική διάταξη
ἀποτελεῖ μονόδρομο. Διαγράφει μέ
ἀπολυτότητα τήν ἀρμοδιότητα τοῦ
προέδρου τοῦ Συνοδικοῦ Σώματος, νά

δρομολογήσει τή διαλεύκανση του προβλήματος και νά αφήσει ἐλεύθερο τό Δικαστήριο νά κρίνει και νά καταλογίσει εὐθύνες.

Ὁ κ. Χριστόδουλος δέν ἀνταποκρίθηκε στήν ὑποχρέωσή του. Δέν ἔφερε τά σκάνδαλα στήν Ἱερά Σύνοδο. Καί δέ ζήτησε τή δικαστική διερεύνησή τους. Καί στίς τρεῖς περιπτώσεις ἔδειξε ἀμέλεια. Καί ἦταν τέτοια ἡ ἀμέλειά του καί τέτοια τά περιστατικά, πού τή συνόδεψαν, πού διεγείρουν τίς ὑπόνοιες (ἴσως καί τίς βεβαιότητες), ὅτι σκοπίμως κινήθηκε τόσο μεροληπτικά. Ὅτι εὐνόησε σκανδαλωδέστατα τούς ἐνόχους. Εἴτε γιατί τούς χρωστοῦσε χάρη, μιά καί αὐτοί, πρίν τρία χρόνια, τοῦ εἶχαν προσφέρει τήν ψήφο τους, κατά τήν ἀρχιεπισκοπική ἐκλογή. Εἴτε γιατί φοβήθηκε, πώς ὁ μίτος τῶν σκανδάλων μπορεῖ νά σύρει στήν ἐπιφάνεια καί τίς καταχωνιασμένες ἐνοχές τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ περιβάλλοντος. Στάθηκε στό περιθώριο καί παρακολουθοῦσε, ἄπραγος, τίς ἐξελίξεις. Τή ροή τῶν εἰδήσεων στίς τηλεοράσεις. Καί τήν κατακραυγή τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτός, πού σέ κάθε περίπτωση, ἀκόμα καί λεπτομερειακή, ἀρπάζει τό μικρόφωνο καί ἐκπέμπει κεραυνούς, ἔδειξε νά ἔχει πάθει ἀφωνία. Νά μή μπορεῖ νά ἐξαπολύσει τήν καταιγίδα τῶν μομφῶν του. Νά μήν ἔχει τή δύναμη νά κουνήσει ἀπειλητικά τό δάχτυλο καί νά καταδείξει τούς ἐνόχους.

Καθώς ἡ ἀμέλειά του, ἢ, σωστότερα, ἡ τακτική τῆς εὐνοιοκρατίας του, ἀποτελεῖ παράβαση τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν Νόμων, ὁ κ. Χριστόδουλος πρέπει νά παραπεμφθεῖ στό ἀρμόδιο ἐκκλησιαστικό

Δικαστήριο καί νά λογοδοτήσῃ. Ὅχι γιά τίς ξένες παραβάσεις. Ἀλλά γιά τή δική του ὑποπτη ὀλιγωρία.

2. Ἀναγκάζομαι, μέ βαρειά καρδιά, νά ἐγκαλέσω τόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, ὄχι μόνο γιά τήν ἀμέλειά του κατά τήν ἄσκηση τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων του, ἀλλά καί γιά συνεχῆ συνέργεια στά συγκεκριμένα ἐκκλησιαστικά ἐγκλήματα, πού ἐξέθεσαν ἀνεπανόρθωτα τό κύρος τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος.

Ἀτυχῶς, καί στίς τρεῖς περιπτώσεις, ὁ κ. Χριστόδουλος ἔχει ρόλο συνεργοῦ.

Καί ἐξηγοῦμαι ἀναλυτικά:

α) Στήν περίπτωση τοῦ σκανδάλου τῆς Κορίνθου, μετά τήν πρώτη φάση τῆς δίκης καί ἀφοῦ ἀδωώθηκαν οἱ δημοσιογράφοι, πού δημοσιοποίησαν τίς κολάσιμες πράξεις τοῦ Μητροπολίτη, ὁ κ. Χριστόδουλος, ἀντί νά παραπέμψει τόν ὑπόλογο στά Ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια, ἔκανε τήν ἀντίστροφη κίνηση. Πίεσε τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας, νά ἀποστείλῃ στό Μητροπολίτη Κορίνθου, στόν πρωταγωνιστή τῶν ὑπεξαίρέσεων καί τῆς εὐνοίας πρὸς τήν «κυρία», τή δῆθεν «οἰκονόμο» του, ἔγγραφο συμπάρασταση καί ἔκφραση τῶν αἰσθημάτων ἀγάπης ὅλων τῶν μελῶν τῆς Συνόδου.

Μεταφέρω τό σχετικό ρεπορτάζ, ὅπως δημοσιεύτηκε στήν ἐφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ», πού πρόσκειται φιλικά στόν Ἀρχιεπίσκοπο καί προσπαθεῖ πάντοτε νά ἐμφανίζει ρεπουσαρισμένο τό προφίλ του:

«...Τή στήριξή της στό σεβ. μητροπολίτη Κορίνθου κ. Παντελεήμονα προσέφερε χθές ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος. Ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε τή δήλωση πού πρό ἡμερῶν εἶχε κάνει ὁ Ἀρχιεπί-

σκοπος κ. Χριστόδουλος στους έκ-
προσώπους του Τύπου και την ενέκρι-
νε, όπως είχε... Η δήλωση του Αρχιε-
πισκόπου κ. Χριστοδούλου είχε προ-
κληθεί μετά την άδωωση των δημοσιο-
γράφων της Κορίνθου από τη σέ βά-
ρος τους κατηγορία για συκοφαντική
δυσφήμιση διά του Τύπου έπειτα από
μήνυση του σεβ. Κορίνθου. Η άδωωση
έχει προκαλέσει προσωπικό πρόβλη-
μα στο μητροπολίτη, ο οποίος έχει ά-
νάγκη ήθικης στηρίξεως, όπως ύπο-
στηρίχθηκε χθές στη Δ.Ι.Σ. Στην από-
φαση της Συνόδου μειοψήφησε ο σεβ.
Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Καλλίνικος,
ο οποίος θεώρησε ότι η δήλωση του
Αρχιεπισκόπου ήταν προσωπική και
δέν θά έπρεπε νά την υίοθετήσει ή
Σύνοδος...».

Αυτή ή έκφραση συμπαράστασης
έκεϊ, πού θά έπρεπε νά κινηθεί ή διαδι-
κασία κανονικής δίκης, άποτελεί πρό-
κληση. Πρόκληση και στά θέσμια της
Έκκλησίας και στο λαό. Και ένοχοποιεί
τόν προκαθήμενο κ. Χριστόδουλο.

β) Σκανδαλωδέστερη είναι ή εϋνοία
του, πού προσφέρθηκε και προσφέρε-
ται κατά συρροή στο δεύτερο σκανδα-
λοποιό Μητροπολίτη. Σ' αυτόν, πού ή
άλυσίδα των αντικανονικών του πρά-
ξεων και των ποικίλων έκτροπών του
ξεκινάει από τη Χίο, απλώνεται ίσαμε
τό νησί του γαλανού Ιονίου, τη Ζά-
κυνθο και ξαναγυρίζει για νά τυλιχτεί
στο λαιμό της Άττικής.

Ό κ. Χριστόδουλος δέν εϋνόησε τόν
Μητροπολίτη Μπεζενίτη μόνο μέ τό νά
κρύψει τίς αυθαιρεσίες του από τά ύ-
πεύθυνα μέλη της Διαρκούς Ιεράς Συν-
όδου. Έκανε πράξη πρωτόγνωρη και
άποκρουστική, πού τόν εκθέτει άφάν-
ταστα και καταρρακώνει τό κύρος του.

Προκειμένου νά μετατεθεί παράνομα
και αντικανονικά ο κ. Μπεζενίτης από
τή Ζάκυνθο στην Άττική, ο τότε Μη-
τροπολίτης Δημητριάδος Χριστόδου-
λος άποτόλμησε νά πλαστογραφήσει
ψηφοδέλτια, έτσι, πού νά έμφανι-
στούν στην Ίεραρχία έπαρκή και νά
καλύψουν την άπαραίτητη πλειοψη-
φία. Ναί, έκανε πλαστογραφία ο κ.
Χριστόδουλος για νά φέρει τό φίλο του
Μπεζενίτη από τη Ζάκυνθο στην Άττι-
κή. Η πλαστογραφία του δέν είναι ύ-
πόνοια ή συκοφαντία. Έχει άποδει-
χτεί μέ έπίσημες γραφολογικές έρευ-
νες και εκθέσεις. Τίς έκαναν έπιστήμο-
νες γραφολόγοι. Βρίσκονται αυτή τη
στιγμή κατατεθειμένες στά αρμόδια
Δικαστήρια. Και δέν τόλμησε κανένας,
ούτε ο ίδιος ο Χριστόδουλος, νά τίς
άμφισβητήσει.

Και από τη μέρα, πού ο Μπεζενίτης
έφτασε στην Άττική, ίσαμε σήμερα, ο
Χριστόδουλος τόν έχει διαρκώς στο
πλευρό του. Καρδιακό φίλο. Και στενό
συνεργάτη. Ξεφυλλίστε τά έπίσημα
έντυπα της Έκκλησίας της Έλλάδος
και θά άποκομίσετε τη σχετική γεύση
της άπογοήτευσης. Ό Αρχιεπίσκο-
πος, σέ κάθε φάση και σέ κάθε έπιτρο-
πή και σέ κάθε έπίσημο ταξίδι συνερ-
γάζεται και συνοδεύεται από τό ρασο-
φόρο Μητροπολίτη, πού τόν έδειξε μέ
τό δάχτυλο και τόν κατέταξε στην ειδι-
κή κατηγορία ο προκάτοχος Αρχιεπί-
σκοπος Σεραφείμ.

Και, στο μακροσκελές χρονικό της
εϋνοίας Χριστοδούλου προς τό ρασο-
φόρο Μπεζενίτη, γράφτηκε και τοϋτο
τό περιστατικό. Λαϊκά μέλη της Έκκλη-
σίας, παράγοντες μέ κύρος και μέ ευαι-
σθησίες, έπισκέφτηκαν επανειλημμένα
τόν Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο και

του ἔξέθεσαν τό δράμα τῶν ἀθῶν γεροντισσῶν, πού ἡ σκληρότητα τοῦ πατριοῦ Μητροπολίτη τίς καταδικάσσε σέ ἔξορία. Ἐκεῖνος, μπροστά στούς συνομιλητές του δέν τόλμησε νά ἀμφισβητήσει τά γεγονότα. Ὑποσχέθηκε, ὅτι θά παρέμβει καί θά τακτοποιήσει τό θέμα. Ἀλλά, δέν ἔκανε τίποτε τό θετικό. Ἀντίθετα, ἐκδηλώθηκε ἀρνητικά. Ἄφησε τήν υπόθεση νά κυλήσει στό Συνοδικό Δικαστήριο. Καί ἐκεῖ, ἀντί νά ἐξαφανιστεῖ ἡ πρωτοβάθμια καταδικαστική ἀπόφαση, ἀπορρίφθηκε, ἐντελῶς παράνομα, ἡ ἔφεση καί ἐπικυρώθηκε ἡ ἔξορία.

γ) Καί νά ρθοῦμε καί στήν τρίτη περίπτωση. Στό τρίτο κραυγαλέο σκάνδαλο. Ὁ κ. Χριστόδουλος, παράλληλα πρὸς τήν ἔνοχη ἀδράνειά του, ἐξεδήλωσε καί τήν ἐγκληματική εὐνοια πρὸς τόν ὑπόλογο γραμματέα.

Στό τηλεοπτικό πάνελ ἀποκαλύφθηκαν γιά πρώτη φορά μερικά στοιχεῖα, πού τόν ἐνοχοποιοῦν.

Πολύ καλά ἐνημερωμένος δικηγόρος, πού στάθηκε στό πλευρό πολύπαθων ἱερέων τῆς Μητρόπολης Αἰτωλοακαρνανίας, κατέθεσε τοῦτο: «Ἐπισκέφθηκα τόν Ἀρχιεπίσκοπο. Καί τοῦ ἔξέθεσα τήν κατάσταση, πού ἐπικρατεῖ στό Μεσολόγγι. Ἐκεῖνος μέ ἄκουσε μέ προσοχή. Καί μοῦ μίλησε ἀγανακτημένος γιά τή συμπεριφορά τοῦ γραμματέα. Μοῦ εἶπε, ὅτι ὁ Βλαχόπουλος διαδίδει, πῶς ἔδωσε 200.000.000 δραχμές στόν Ἀρχιεπίσκοπο». Ἐδειχνε ἐνοχλημένος ἀπό αὐτή τή «συκοφαντική» ὅπως τήν χαρακτήρισε, πληροφορία, πού ἔσπερνε ὁ Βλαχόπουλος.

Ἐνῶ, ὅμως, ὁ συνομιλητής τοῦ Ἀρχιεπισκόπου δικηγόρος κατέθετε τήν ἀγανάκτηση τοῦ κ. Χριστοδούλου

γιά τή σπορά τῆς συκοφαντίας, ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς καμαρίλας, ὁ γνωστός Χατζηφώτης, διάβασε ἐπιστολή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, πού ἀπευθυνόταν στόν γραμματέα Βλαχόπουλο καί τόν ἀποκαλοῦσε: «Ἀγαπητέ Θεόδωρε» καί, στή συνέχεια, τόν συνέχαιρε, γιά τό γεγονός, ὅτι οἱ συκοφάντες του(;) καταδικάστηκαν.

Ἀνεξάρτητα ἀπό τό γεγονός, ὅτι ὁ δημοσιογράφος δέν καταδικάστηκε γιά συκοφαντική δυσφήμιση, ἡ ἔκφραση φιλικῶν αἰσθημάτων πρὸς τό γραμματέα, πού τόν θεωροῦσε ὁ ἴδιος συκοφάντης, ἔπesse στό πάνελ σάν κεραυνός. Ὅλοι διερωτήθηκαν. Πῶς εἶναι δυνατό ὁ συκοφάντης, πού διασύρει τήν ὑπόληψη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, νά εἶναι ὁ «ἀγαπητός Θεόδωρος»; Ἄρα ὁ Θεόδωρος δέν εἶναι συκοφάντης. Ἄρα αὐτό, πού εἶπε γιά τή δωρεά τῶν διακοσίων ἑκατομμυρίων δέν εἶναι ψέμα. Ἄρα, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος πρέπει νά ἔχει πάρει τά χρήματα καί γι' αὐτό τό λόγο θεωρεῖ ἀγαπητό φίλο τόν γραμματέα Θεόδωρο.

Ἄλλο συμπέρασμα δέν μπορεῖ νά ἐξαχθεῖ ἀπό ὅλη αὐτή τήν περίεργη διαδικασία.

Στοιχεῖα ἀδιάσειστα, πού ἀποδεικνύουν τήν προσωπική φιλία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου μέ τοὺς ἥρωες τῶν σκανδάλων. Τήν εὐνοια πρὸς τοὺς σκανδαλοποιούς. Καί τήν παράλειψη τοῦ καθήκοντός του γιά χάρη τους.

Γιά ὅλα αὐτά ἐγκαλῶ τόν Ἀρχιεπίσκοπο. Καί ζητῶ τή δικαστική δερεύνση ὅλου αὐτοῦ τοῦ φακέλλου.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Θλιβερές αναμνήσεις

Στίς 10 Αυγούστου συμπληρώνονται οκτώ χρόνια από την ημέρα, πού διαπράχθηκε τό σοβαρότερο έκκλησιαστικό ατόπημα. Ή τότε διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας ἐπέβαλε, μεσούσης τῆς παρακλητικῆς περιόδου τοῦ Δεκαπενταυγούστου, στούς τρεῖς ἀσυμβίβαστους ἀγωνιστές Μητροπολίτες, Θεσσαλιώτιδος, Λαρίσης καί Ἀττικῆς, τά πρωτόγνωρα γιά Ἐπισκόπους «ἐπιτίμια ἀκοινωνησίας». Χωρίς κανένα δισταγμό καί χωρίς καμμία ἐπιφύλαξη θά ἐπισημάνουμε, «πάλιν καί πολλάκις», ὅτι ἡ ἐπιβολή αὐτῶν τῶν «ἐπιτιμίων» ἀποτελεῖ τή μελανότερη σελίδα τῆς νεότερης ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας. Οἱ διαπιστώσεις εἶναι ἀναντίρρητες καί κατηγορηματικές. Καί τίς παραθέτουμε ἐντελῶς συνοπτικά καί ἐπιγραμματικά. Τά «ἐπιτίμια» αὐτά εἶναι ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΑ ὡς μή ἔχοντα κανένα ἀπολύτως ἔρεισμα στούς Ἱερούς Κανόνες. Εἶναι ΠΑΡΑΝΟΜΑ ὡς ἀντικείμενα εὐθέως στίς καταστατικές διατάξεις τοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ν. 590/1977). Καί εἶναι ἐπί πλέον καί ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΑ ὡς ἐπιβληθέντα ἀπό μία εὐκαιριακή πλειοψηφία τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου (ΔΙΣ), χωρίς ποτέ μέχρι σήμερα νά ἐπικυρωθοῦν ἀπό τό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας (ΙΣΙ) μέ τήν αὐξημένη πλειοψηφία τῶν 2/3 τοῦ συνόλου τῶν μελῶν της. Καί οἱ διαπιστώσεις αὐτές δέν εἶναι μόνο δικές μας. Ἔρχονται νά προσθέσουν τή συνηγορία τους καί νά τίς ἐπιβεβαιώσουν καί πολλοί ἐκκλησιαστικοί

παράγοντες, κληρικοί καί θεολόγοι. Παραθέτουμε τίς ἀπόψεις καί θέσεις ὀρισμένων ἀπό αὐτούς, ἐντελῶς ἐνδεικτικά καί ἐπιλεκτικά. Ὁ τότε Μητροπολίτης Δημητριάδος καί ἡδη Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, μέ τήν ἀπό 8-4-1994 ἐπιστολή του πρὸς τόν τότε Ὑπουργό Τύπου κ. Βενιζέλο, ἐντάσσει τήν κίνηση γιά τήν ἀπομάκρυνση τῶν τριῶν Μητροπολιτῶν μέ βάση τά «ἐπιτίμια» σέ «ἐπιμελῶς ἐξυφανθέν σχέδιον... ὑπόπτων προσώπων κινουμένων εἰς τό ἐκκλησιαστικόν παρασκήνιον». Ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Καλλινίκος στήν ἀπό 12-4-1994 ἐπιστολή του πρὸς τόν τότε Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας Κων. Καραμανλή, ἀναφέρει: «Τό πρόσχημα τῶν δῆθεν ἐπιτιμίων κατὰ τῶν Μητροπολιτῶν στερεῖται κανονικότητος καί νομιμότητος. Οὔτε οἱ Ἱεροὶ Κανόνες οὔτε οἱ ἐκκλησιαστικοὶ Νόμοι προβλέπουν ἓνα τέτοιο ἐπιτίμιο δι' Ἀρχιερεῖς». Ὁ Μητροπολίτης Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ στή Σύνοδο τῆς 1-9-1998 παρατήρησε σέ παρέμβασή του ὅτι: «...Τό ἐπιτίμιο ἐπεβλήθη λόγῳ τῆς δικαιοσεῶς τους ἀπό τό ΣτΕ. Διὰ τοῦτο εὐρέθη τό ἐπιτίμιο, χωρίς νά γίνῃ καμμία διαδικασία». Ὁ Μητροπολίτης Κονίτσης κ. Ἀνδρέας, σέ ἐπίσημη εἰσήγησή του πρὸς τή Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς 7-10-1998, ἀναφέρει: «Νά ἀρθεῖ λοιπόν τό ἐπιτίμιον... καί νά ἔχωμεν τό θάρρος καί τήν ταπεινώσιν νά εἰπώμεν εἰς τόν Κλῆρον καί τόν Λαόν... ὅτι ἐσφάλαμεν ἢ μάλλον ὅτι "ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν, ἡδίκησαμεν" τοὺς ἀδελφούς μας...». Ἀλλά καί ὁ ἀείμνηστος καθηγητῆς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου Κων. Μουρατίδης, μέ πόνο καί ἀγωνία πολλή, πληροφορηθεῖς τά διατρέξαντα, ἔσπευσε ἀμέσως νά δηλώσει: «Τό ἐπιβληθέν ἐπιτίμιον ἀκοινωνησίας δέν προβλέπεται διὰ τοὺς Ἐπισκόπους ἀπό τοὺς Ἱερούς Κανόνες καί εἶναι Κανονικῶς ἀνυπόστατον, μή παράγον οὐδέν ἀποτέλεσμα». Αὐτά καί ἄλλα πολλά εἰπώθησαν γιά τό φοβερό αὐτό ατόπημα, πού διέπραξε ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας.

Καί, ὅμως, παρόλα αὐτά, τὰ «ἐπιτίμια» ἐπιβλήθηκαν καί ἐπέφεραν *de facto* τὰ ἐπιδωχθέντα ἀποτελέσματα μέ τή νέα βίαιη ἀπομάκρυνση τῶν τριῶν Μητροπολιτῶν, παρά τήν ὁμολογημένη καί ἀπό ἐκκλησιαστικούς παράγοντες ἀντικανονικότητά τους, παρά τό παράνομο τῆς ἐπιβολῆς τους καί παρά τό ἀνυπόστατό τους. Καί ὅχι μόνον ἐπιβλήθηκαν ἀπό τήν τότε διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί συντηρήθηκαν μέ τεχνάσματα καί μεθοδεύσεις ἐπὶ μία ὀκταετία καί δυστυχῶς ὑφίστανται καί σήμερα ὑπό τίς εὐλογίες τῆς νέας ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας. Καί πολλές φωνές τοῦ παρελθόντος, ὅπως παραδόξως, εἰσέγισαν καί οἱ ὑψηλοί τόνοι τῶν ἀντιρρήσεων, ἄγνωστο τό γιατί, χαμήλωσαν καί ἔσβησαν. Ἀλλά ἄς παραθέσουμε αὐτούσια τήν πράξη τῆς ἐπιβολῆς τῶν «ἐπιτιμίων», ὅπως αὐτή ἀνακοινώθηκε ἐπισήμως στοὺς ἐπιτιμηθέντες Μητροπολίτες, γιὰ νά σχηματίσει ὁ καθένας ἀπό τοὺς ἀναγνώστες ἰδία γνώση τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ ἀτοπήματος, πού διαπράχθηκε σέ βάρος ἔντιμων Ἱεραρχῶν τίς ζοφερές ἐκεῖνες ἡμέρες τοῦ Δεκαπενταυγούστου τοῦ 1993.

«Ἀθήνησι τῇ 10ῃ Αὐγούστου 1993

Πρὸς τὸν

Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην

κ. ....

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἡ Διοικήσις Ἱερᾶ Συνόδου κατὰ τήν Συνεδρίασιν Αὐτῆς τῆς 10ης ὁδεύοντος μηνὸς Αὐγούστου ἐ.ἔ. διαπιστώσασα διὰ μίαν εἰσέτι φοράν ὅτι ἡ Ὑμετέρα Σεβασμιότης ἐπὶ παραβάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων ὑπέπεσεν ἀμετανοήτως καί κατ' ἐξακολούθησιν εἰς σωρείαν ἀντικανονικῶν παραπτωμάτων, δημιουργούντων ἐν τοῖς πράγμασι σχίσμα ἐντός τῶν κόλπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπιβάλλει ὑμῖν τό ἐπιτίμιον τῆς ἀποκοπῆς ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, ἥτοι τό ἐπιτίμιον τῆς ἀκοινωνησίας. Κατὰ τήν περίοδον ταύτην ὁ διὰ τοῦ ἐπιτιμίου τούτου τιμωρηθεὶς δέν

δύναται νά τελῇ τήν Θεῖαν Λειτουργίαν, πᾶς δέ μετ' αὐτοῦ λειτουργῶν ὑπόκειται εἰς τήν αὐτὴν ποινήν, κατὰ τήν θεμελιώδη κανονικὴν ἀρχήν "ὁ ἀκοινωνήτω κοινωνῶν ἀκοινωνήτος".

Πρὸς δέ τούτοις, ἡ ΔΙΣ κρίνει ὑμᾶς καθαιρετέον καί ἀπογυμνωτέον πάσης ἱερατικῆς τιμῆς καί ἀξίας διὰ τὰ κατὰ συρροήν ἀντικανονικά ὑμῶν παραπτώματα καί τήν δογματικὴν καί ἐκκλησιολογικὴν παρέκκλισιν ὑμῶν ἐκ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί παραδόσεως...

Ἐπὶ πᾶσι δέ τούτοις, κατασπαζόμενοι τήν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

Ὁ Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ πρόεδρος».

Δέν θά ἀποφύγουμε ὅμως καί ἐμεῖς τό ἐρέθισμα νά διατυπώσουμε καί τίς δικές μας παρατηρήσεις.

1) Τό παραπάνω κείμενο διεκδικεῖ παγκόσμια πρωτοτυπία. Γιατί εἶναι πρωτόγνωρο νά ἐπιβάλλεται ἡ ἔσχατη κύρωση, χωρὶς νά ἀναφέρεται οὔτε ἓνας Ἱερός Κανόνας, οὔτε μία νομικὴ διάταξη, πού νά προβλέπουν αὐτὴ τήν κύρωση. Καί ἐδῶ ὀφείλουμε νά ὁμολογήσουμε, ὅτι ἡ ἐνέργεια αὐτῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως ὑπῆρξε εἰλικρινής. Γιατί πράγματι δέν ὑπάρχει οὔτε ἓνας Κανόνας οὔτε μία διάταξη, πού νά προβλέπει γιὰ Μητροπολίτη τέτοια κύρωση, μέ τέτοιο περιεχόμενο καί μέ τέτοια ἀποτελέσματα. Ἀλλὰ καί ὅσοι Κανόνες ἐφευρέθηκαν καί παρουσιάσθηκαν ἐκ τῶν ὑστέρων, δέν ἀντέχουν στήν καλὸπιστή κριτικὴ καί στό σοβαρὸ σχολιασμό.

2) Χαρακτηρίζονται οἱ τρεῖς Μητροπολίτες ὡς «ἀποκεκομμένοι ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας» καί ὡς «ἀπογυμνωτέοι πάσης ἱερατικῆς τιμῆς καί ἀξίας». Καί ἐνῶ αὐτά γράφονται, ἀπὸ τό ἄλλο μέρος παρατηρεῖται τοῦτο τό ἀντιφατικό. Ἐν ἐπικεφαλίδι μὲν τῆς ἀνακοινώσεως οἱ ἐπιτιμηθέντες προσφωνοῦνται ὡς «Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες», ἐν τέλει δέ τοῦ κειμένου ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος

φέρεται κατασπαζόμενος «τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα!» Ὡς σημειωθεῖ δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐπιβολῆς τῶν «ἐπιτιμίων» ἔπαυσαν νὰ ἀναγράφονται οἱ τρεῖς Μητροπολίτες στὰ ἐτήσια «ΔΙΠΤΥΧΑ» τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας. Πλήρης ἡ σύγχυση καὶ κραυγαλέες οἱ ἀντιφάσεις.

3) Ἀναφέρεται στὴ δευτέρη παράγραφο τῆς ἀνακοινώσεως ὅτι «ἡ ΔΙΣ κρίνει ὑμᾶς καθαιρετέους...». Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ καταφύγουμε στὴν ἐπιστήμη τῆς φιλολογίας γιὰ νὰ δώσουμε τὴν προσήκουσα γραμματικὴ ἔννοια σ' αὐτὴ τὴ φράση. Δόξα τῷ Θεῷ καὶ ἡ Ἱεραρχία μας διαθέτει ἱκανοὺς φιλόλογους Ἀρχιερεῖς, μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐμφανίζονται ἐσχάτως καὶ λαλίστατοι, καταλαμβάνοντες καὶ θέσεις στὰ «παραθυράκια» τῶν τηλεοράσεων. Ἡ λέξη λοιπὸν «καθαίρετος», θὰ μᾶς ποῦν οἱ φιλόλογοι, εἶναι ρηματικὸ ἐπίθετο καὶ δὲν σημαίνει τὸν καθηρημένο, ἀλλὰ ἐκείνον, πού μέλλει (ἢ πού πρέπει σὺ μέλλον) νὰ καθαίρεθῇ. Καὶ εὐλόγως γεννᾶται ἡ ἀπορία. Ἀφοῦ ἕνας Μητροπολίτης δὲν ἔχει ἀκόμη καθαίρεθῇ μέ τὴν ἐπιβαλλόμενη κανονικὴ τάξη καὶ τὴ νόμιμη διαδικασία, πῶς μπορεῖ νὰ θεωρεῖται ἐκ προοιμίου «ἀποκεκομμένος ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας» καὶ «ἀπογυμνωμένος πάσης ἱερατικῆς τιμῆς καὶ ἀξίας»; Τό σχῆμα εἶναι τουλάχιστον ὀξύμωρο.

4) Ἀναγράφεται στὴν πράξη κατὰ λέξη: «ὑπέπεσαν... εἰς σωρείαν ἀντικανονικῶν παραπτωμάτων». Καὶ στὴ συνέχεια: «Διὰ τὰ κατὰ συρροὴν ἀντικανονικὰ ὑμῶν παραπτώματα καὶ τὴν δογματικὴν καὶ ἐκκλησιολογικὴν παρέκκλισιν ὑμῶν ἐκ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ παραδόσεως». Ἀλλὰ ἀπὸ τῆ «σωρεία» τῶν ἀντικανονικῶν παραπτωμάτων καὶ παρεκκλίσεων ἐκ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως(!), δὲν μνημονεύεται, ὅπως ἐπιβάλλεται ἀπὸ τίς θεμελιώδεις ἀρχές, πού διέπουν τὴν ἔκδοση τῶν κυρωτικῶν πράξεων, οὔτε ἕνα (1) παρά-

πτωμα. Τό ἕνα, ἀριθμητικῶς καὶ ὀλογράφως. Καὶ μέ τὴν ἐκδοχὴν ἀκόμη ὅτι αἰτία γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τῆς «ἀκοινωνησίας» ἦταν ἡ «σωρεία τῶν κανονικῶν παραπτωμάτων» καὶ πάλι γιὰ τὴ διάγνωση καὶ τὴ διαπίστωση ἀρμόδια καὶ κατὰ τὴν κανονικὴ τάξη καὶ κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς νόμους ἦταν τὰ Ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια. Εἰδικώτερα στὴν παράγ. 1 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Κ.Χ.Ε.Ε. (Ν. 590/1977) ρητῶς ὀρίζεται, ὅτι «Τὰ παραπτώματα τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν... τὰ συνεπαγόμενα κανονικῆς κυρώσεως, ἐκδικάζονται ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων». Τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἔγιναν. Καὶ ὅμως οἱ τρεῖς Μητροπολίτες καταδικάστηκαν δίχως νὰ δικαστοῦν.

5) Καὶ καταλήγει ἡ ἀνακοίνωση τῆς Συνόδου μέ τὴν ἐξῆς χαρακτηριστικὴ φράση: «Ἐπὶ πᾶσι δέ τούτοις, κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης». Αὐτὴ τὴν ἀκροτελεύτια φράση δὲν ἐπιθυμοῦμε νὰ τὴ σχολιάσουμε. Τόν χαρακτηρισμό τὸν ἀφήνουμε στὴν κρίση καὶ στὴ διάκριση τῶν ἀναγνωστῶν.

6) Ἀλλὰ συνέβη καὶ τοῦτο τό παράδοξο. Μητροπολίτης, μέλος τῆς Ἱεραρχίας, κατὰ τὴ Σύνοδο αὐτῆς τῆς 7-10-1998 ὑποστήριξε τὴν ἄποψη, ὅτι γιὰ τὴν ἄρση τῶν «ἐπιτιμίων» ἀπαιτεῖται ἡ αὐξημένη πλειοψηφία τῶν 2/3 «τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας», ἐπικαλούμενος μάλιστα καὶ τὴ συγκεκριμένη διάταξη τῆς παραγ. 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Κ.Χ.Ε.Ε. Ὁ ἴδιος ὅμως Μητροπολίτης καὶ ἄλλοι Συνεπίσκοποι τοῦ οὐδόλως ἀντέδρασαν καὶ ἀποδέχθηκαν πλήρως τὰ ἐπίμαχα «ἐπιτιμία», τὰ ὁποῖα πρό πενταετίας εἶχε ἐπιβάλει, ὅχι ἡ ἐπικαλούμενη, τώρα, αὐξημένη πλειοψηφία τῆς Ἱεραρχίας, ἀλλὰ ἡ ἀπλὴ πλειοψηφία τῆς Διαρκοῦς Συνόδου. Καὶ ἐπὶ πλέον οἱ ἴδιοι ἀποδέχθηκαν στὴ συνέχεια ὡς νόμιμα καὶ τὰ ἐπακολούθησαν «ἀνακλητικά» Π. Δ/τα, πού στηρίχθηκαν ἀποκλειστικά καὶ μόνο στὴν πράξη αὐτῆς τῆς πλειοψηφίας τῆς

Διαρκούς Συνόδου. Καί πρέπει ἐδῶ νά τονισθεῖ ὅτι οὔτε ἡ ἐπιβολή τῶν «ἐπιτιμιῶν» μέ τήν προηγούμενη ἐκκλησιαστική διοίκηση, οὔτε ἡ πρόσφατη διατήρησή τους μέ τή σημερινή ἐκκλησιαστική ἡγεσία ἔλαβε ποτέ τήν ἔγκριση τῆς αὐξημένης πλειοψηφίας τῶν 2/3 «τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας», ὅπως ἐπιβάλλει ἡ οἰκεία καταστατική διάταξη. Τοῦτο ἄλλωστε εἶναι αὐταπόδεικτο καί μπορεί εὐχερῶς νά ἐρευνηθεῖ καί νά διαπιστωθεῖ ἀπό τά στοιχεῖα καί τά Πρακτικά τῆς Συνόδου. Ἡ παραπάνω λοιπόν συλλογιστική ὁδηγεῖ ἀβίαστα σέ τοῦτο τό παράδοξο καί τραγικό συμπέρασμα. Γιά μέν τήν ἐπιβολή τῶν «ἐπιτιμιῶν» (πού εἶναι τό μεῖζον) ἀρμόδια εἶναι ἡ 13μελής ΔΙΣ, ἀποφασίζουσα μάλιστα μέ ἀπλή πλειοψηφία τῶν μελῶν της (ἐλάχιστος ἀριθμός ψήφων 7), γιά τήν ἄρση ὅμως τῶν ἰδίων «ἐπιτιμιῶν» (πού εἶναι τό ἔλασσον) ἀρμόδιο εἶναι τό 80μελές Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας, ἀποφασίζον μέ τήν αὐξημένη πλειοψηφία τῶν 2/3 τοῦ συνόλου τῶν μελῶν του (ἐλάχιστος ἀριθμός ψήφων 53)! Φρονοῦμε ὅτι σ' αὐτήν τήν τοποθέτηση δύσκολα μπορεί κανεῖς νά εὕρει ἔστω καί ἀπλό λογικό ἔρεισμα, ἀφοῦ καταφάσκουμε τό ἔλασσον καί ἀρνούμεθα τό μεῖζον.

ΕΠΙΜΥΘΙΟ. Τό κείμενο τῆς Συνοδικῆς

ἀνακοινώσεως γιά τήν ἐπιβολή τῶν «ἐπιτιμιῶν ἀκοινωνησίας» στούς τρεῖς Μητροπολίτες, τό ὁποῖο ἐπαναφέρουμε καί πάλι σήμερα στή μνήμη τῶν ἀναγνωστῶν μας, μέ τήν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως ὀκταετοῦς ἐκκλησιαστικοῦ βίου ἀπό τότε, ἀποτελεῖ μνημεῖο ἐντροπῆς. Καί γιά ἐκείνους, πού τά ἐπέβαλαν (ὅπως τά ἐπέβαλαν) καί γιά ἐκείνους, πού, παρά τίς σκόπιμες τοποθετήσεις του παρελθόντος, τά ἀνέχθηκαν καί τά διατηροῦν, ὅπως τά διατηροῦν, ἀκόμη καί σήμερα. Ἀποτελεῖ πράγματι τή μελανότερη, σέ ὑπερθετικό βαθμό, σελίδα τῆς νεότερης ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας καί ἔτσι θά τήν καταγράψει καί ὁ ἱστορικός τοῦ μέλλοντος. Καί τήν καταγραφή του αὕτη θά τή συνδέσει ὅπωςδήποτε καί μέ ὅσους πρωταγωνίστησαν ἤ συνέπραξαν στήν ἐξέλιξη αὐτῆς τῆς θλιβερῆς ἱστορίας.

Καί κάτι ἀκόμη. Ὅποιαδήποτε ἄλλη θετική προσφορά τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως, σέ ἄλλους τομεῖς τῆς δραστηριότητάς της, ἀτονεῖ μπροστά στό βαρύτατο τραυματισμό, πού μέ τήν ἐπιβολή τῶν ἀνυπόστατων «ἐπιτιμιῶν» ἡ ἴδια προκάλεσε στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καί τόν ὁποῖο συντήρησε ἐπὶ μία ὀκταετία, καί, δυστυχῶς, τόν ἀφήνει ἀθεράπευτο μέχρι σήμερα.

Συν.

Παπα-Γιάννη

ἘΑκουσες τά Ὁλλανδικά; ἘΑν τά ἀκούσεις θά μείνεις ἄναυδος. Θά σέ ἐνημερώσω...

Φιλικά

Παπα-Γιώργης

ΨΙΘΥΡΟΙ

Τό άθεράπευτο κόμπλεξ.

Ευρύτατα συζητιέται στους έκκλησιαστικούς και στους κοσμικούς κύκλους τό άθεράπευτο κόμπλεξ του 'Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Περιπατάει και βλέπει συνεχώς μπροστά του μαύρα σκιάχτρα έχθρων. "Όλοι τόν έχθρεύονται. "Όλοι τόν πολεμοῦν. "Όλοι θέλουν νά τόν έξοντώσουν.

"Αμα κανείς φυλλομετρήσει τά δημοσιεύματα του κόλακα δημοσιογράφου, πού προσπαθεῖ νά τόν τονώσει ψυχικά μέ τούς γελοίους επαίνους του, θά φωτογραφίσει τό πρόβλημα.

"Ο κ. Χριστόδουλος όπου σταθεῖ και όπου θρεθεῖ μιλάει γιά τόν πόλεμο, πού του κάνουν οί αντίπαλοί του. Αυτό εἶναι τό πρῶτο θέμα, πού τόν άπασχολεῖ και πού τό φέρνει, μέ έντονες ύπογραμμίσεις, στη δημοσιότητα.

Και εἶναι τόση ή κατάθλιψη του και τόση ή όρμη του, πού δέν εἶναι σέ θέση νά διακρίνει τή διαφορότητα του άκροατηρίου του και νά μετρήσει τή δεκτική ικανότητα των άποδεκτων του μεμψίμοιρου λόγου του.

Τελευταία, επισκέφθηκε τό Κέντρο Προσαρμογής Σπαστικών Παιδιών «"Ο καλός Σαμαρείτης» στην περιοχή της 'Αργυρούπολης και μίλησε στά σπαστικά παιδιά. Θά περίμενε κανείς τά λόγια του νά ήταν πατρικά, γεράτα στοργή και κατανόηση. 'Εκεῖ, όλοι θά τόν συγχωροῦσαν, αν άνέσυρε από τή φαρέτρα του και ένα άνεκδοτάκι, γιά νά σκορπίσει τό γέλιο στά παιδιά. "Όμως, έκανε τό έντελώς αντίθετο. Μίλησε γιά τόν πόλεμο, πού οί έχθροί της 'Εκκλησίας(!) κάνουν στον 'Αρχιεπίσκοπο. Συγκεκριμένα, εἶπε μεταξύ άλλων: «Σας εύχαριστῶ γιά τήν αγάπη και γενικά γιά τή συμπαράσταση, πού

δείχνει ό λαός μας και έσεις προς τόν 'Αρχιεπίσκοπο και τήν 'Εκκλησία. Έχω ανάγκη τήν αγάπη σας, γιατί βλέπετε τί θρόμικος πόλεμος μου γίνεται. 'Αλλά δέν πειράζει, ό κόσμος έχει μυαλό και καταλαβαίνει» («'Ελεύθερος Τύπος», 11-6-2001).

'Ακόμα και τά σπαστικά παιδιά πρέπει νά περιβληθοῦν «σάκκους από μεγάλου αὐτῶν έως μικροῦ αὐτῶν» ('Ιωνά γ' 5) και νά θρηνησοῦν γιά τόν πόλεμο, πού κάνουν κάποι-οι στον κ. Χριστόδουλο.

Μεγάλο, πραγματικά, τό ψυχολογικό του πρόβλημα. Ποιός άραγε, μέσα στο περιβάλλον των κολάκων του, θά συλλάβει τό πρόβλημά του και θά τόν βοηθήσει, ίσως και ιατρικά;

"Ο αἰνιγματικός αριθμός.

Αἰνιγματικός ό αριθμός των δελτίων και των ύπογραφων, πού μαζεῦτηκαν ύστερα από τή σύσταση του 'Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, γιά τήν έγγραφή του θρησκευματος στίς αστυνομικές ταυτότητες. "Άλλοτε άνεβαίνουν στα τριάμισυ εκατομμύρια και άλλοτε κατεβαίνουν στα διόμισυ ή, ακόμα και στα δυό. "Ο κ. Χριστόδουλος, όμως, αποφεύγει νά δηλώσει καθαρά πόσες εἶναι. 'Ακόμα και αν ύποτεθεῖ, πώς, γιά λόγους καθαρά πολιτικούς, αναστέλλει τόν άγώνα, ή υποχρέωσή του νά αποκαλύψει τόν αριθμό των ύπογραφων παραμένει. 'Εκεῖνοι, πού υπέγραψαν, έχουν τό δικαίωμα νά πληροφορηθοῦν. 'Αλλά και εκείνοι, πού δέν υπέγραψαν, έχουν και αυτοί τό δικαίωμα νά μάθουν.

Σκόντο στά ψέματα.

Στό τέλος 'Ιουνίου, λίγο πριν αναγγελθεῖ ή άτακτη υποχώρηση από τό πεδίο της μάχης, ή εφημερίδα «'Ελεύθερος Τύπος», πού σταθερά υποστηρίζει τόν κ. Χριστόδουλο, έγραψε: «Μέσα στίς επόμενες ήμέρες ή 'Ιεραρχία θά παραδώσει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας 4.000.000 ύπογραφές πιστών

για τό θέμα τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευματος στίς ταυτότητες».

Καί ἀναλύοντας τήν προέλευση τῶν ὑπογραφῶν, ἡ ὑπηρετίς τῆς ἐντιμης(;) πληροφόρησης ἐφημερίδα, ἔδωσε τά ἐξῆς «καταπληκτικά» στοιχεῖα. «Ὁ ἀριθμός τῶν ὑπογραφῶν ἀπ' ὅλη τήν Ἑλλάδα πλὴν Δωδεκανήσου καί Κρήτης ἀνέρχεται στά 3.200.000. Οἱ ὑπόλοιπες 800.000 περίπου ὑπογραφές προέρχονται ἀπό πιστούς ἀπό τίς δύο παραπάνω νησιωτικές ἐνότητες, οἱ ὁποῖες διοικητικά ὑπάγονται στό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο. Ἐκεῖ τίς ὑπογραφές τῶν πιστῶν συγκέντρωσαν φορεῖς καί Σύλλογοι γιά λογαριασμό τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας».

Ὅταν λές ψέματα, πρέπει νά φροντίζεις νά μήν εἶναι τόσο χοντρά, γιατί καταντᾷ γελοῖος. Ὁ δημοσιογράφος-φίλος τοῦ κ. Χριστοδούλου μᾶς εἶπε ὅτι μαζεύτηκαν 800.000 ὑπογραφές ἀπό Κρήτη καί Δωδεκάνησο. Ὅμως, ὁ συνολικός πληθυσμός τῶν περιοχῶν αὐτῶν φτάνει τίς 800.000; Ἀκόμα καί ἂν ὑποτεθεῖ, ὅτι στίς δυο αὐτές περιοχές ὑπέγραφαν καί τά «παπάζοντα» νήπια, θά μπορούσε νά συγκεντρωθεῖ ὁ ἀριθμός τῶν 800.000 ὑπογραφῶν;

Φίλοι, λίγο σκόντο στά ψέματα καί στήν παραπληροφόρηση.

Ἡ ἀκύρωση(!) τῆς «Ταυτότητας».

Περίεργο φαινόμενο σημειώθηκε στά δημοσιογραφικά χρονικά.

Ἡ ἐφημερίδα «Ἐλεύθερος Τύπος», μέ κύριο μοχλό τῶν δημοσιογράφων τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς αὐλῆς, εἶχε τήν ἐμπνευση νά ἐκδόσει δεύτερη, ἐβδομαδιαία ἐφημερίδα, τήν «Ταυτότητα». Στόχος αὐτῆς τῆς ἐφημερίδας ἦταν ἡ συστηματική προβολή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τοῦ ἔργου του. Καί γιά μέν τό πρόσωπο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἶχε πάρα πολλά νά γράψει, μιά καί ὁ κ. Χριστόδουλος βρίσκεται, σέ εἰκοσιτετράωρη βάση, μπροστά στίς τηλεοπτικές κάμερες. Καί μόνο τή χλιδή του ἂν παρουσίαζε, θά γέμιζε

πολλές στήλες μέ τό σχετικό κουτσομπολιό. Γιά τό ἔργο του, ὅμως, τί νά ἔγραφε; Ὅλα τά ἔργα τοῦ Χριστοδούλου βρίσκονται στό «θά».

Τελικά καί παρ' ὅλη τή διαφήμιση, πού ἔγινε γιά τήν ἐκδοση καί τήν κυκλοφορία τῆς ἐφημερίδας «Ταυτότητα», σέ λίγο καιρό ἔκλεισε. Καί ἄφησε πίσω της πολλά ἐρωτήματα.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος χαίρεται καί δέν ἀφήνει νά τοῦ ξεφύγει ἡ εὐκαιρία νά τό ὑπενθυμίσει, ὅτι ἀπολαμβάνει τήν ἐκτίμηση τοῦ 70% τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀν αὐτοί, οἱ ὑποτιθέμενοι θαυμαστές του, ἔπαιρναν τήν ἐφημερίδα «Ταυτότητα», θά ἔπρεπε ἡ κυκλοφορία της νά ἔφτανε στόν ἀστρονομικό ἀριθμό τῶν 7.000.000 φύλλων. Ἀλλά, ὅπως ἀπέδειξαν τά πράγματα, ἡ κυκλοφορία δέν ἔφτασε οὔτε στό κατώτερο ὄριο, πού θά τῆς ἐπέτρεπε νά συνεχίσει τήν ἐκδόσή της. Ἐσθῆσε. Καί, ταυτόχρονα, ἔσθῆσε καί τό δείκτη τῆς δημοτικότητάς τοῦ κ. Χριστοδούλου.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτήτης:

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνση: 19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ,

Ἰωαννίνων 6 Μοσχάτο.